

ÉVKÖZI 22. VASÁRNAP**A év**

1– 5 oldal

Olv.: Jel 20,7-9 - Róm 12,1-2 – Mt 16,21-27

Jézus megjövendőli szenvedését

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése******Ezt a szentmisét a mi lelki megújulásunkért ajánljuk fel!***

Kedves Testvérek! Múlt vasárnap arról elmélkedtünk, hogy új kereszénységre szeretnénk fölépíteni keresztény magyar egyházunkat, keresztény magyarságunkat. Vagy ez, vagy magával ránt bennünket a hitetlenné lett Európa. Szent Ágoston a mai szerzetesi imádságunkban azt ajánlja figyelmünkbe, hogy minden igehirdetés olyan, mint a magvetés.

Minden vasárnap elhangzanak az Igék. Mindenkinek azon kell elgondolkodnia, amikor ide a szentmisére jön, hogy mennyi termést hoztak ezek a magok? A hívek elültették-e a szívükbe ezeket az igazságokat? Lett-e gyümölcs ezekből az igazságokból? Szent Ágoston roppant szigorú, amikor azt mondja: Aki nem hoz gyümölcsöt, az ne is jöjjön!

Most, ha körülnézek, elég kevesen vagyunk, egyre kevesebben. Aki jön, az legalább hozza a gyümölcsöket, amikkel megajándékozta az elmúlt hét napjai során az embereket. Olyan ajándékokkal, amik a keresztény szellemiségből születtek, mert ez által kezdődik az építkezés.

Gondoljuk végig az elmúlt hét napjait ebből a szempontból!***Szentmise***

Kedves Testvérek! Péterrel együtt vereséget szenvedtünk! Elmúlt vasárnap Péter megdicsőült előttünk. Jézus vereséget szenvedett, a tömeg őt hallgatta, amikor arról volt szó, hogy Jézus ezekből az emberekből, az ő hallgatóiból akar új közösséget teremteni, igazi hitre épülő közösséget. Péternek akkor azt mondta Jézus, hogy te Köszikla vagy, élő Szikla. Élő kövekből akart Jézus élő közösséget teremteni a hallgatói köréből.

Jézusnak rá kellett döbennie arra, hogy ezt nem akarták. A kenyeret igen, amit a tenyerükbe tett. Jézus hatalmát igen, hogy álljon az élükre, mint egy hadvezér és harcoljon értük, kicsit velük együtt. Jézus ekkor minden tanulságot levont. Akkor csak az apostolok maradtak ott, velük kapcsolatosan is tele volt aggodalommal és félelemmel

Ezért megkérdezte az apostoloiktól: Ti mit gondoltok Rólam? Évek óta Velem vagytok, évek óta hallgatjátok tanításomat, ti mit gondoltok Rólam, ki vagyok? Az világos lett Jézus számára, hogy teljesen félreértették. Nem arra gondoltak, amit Jézus szánt nekik, ahogy föl akarta építeni az életüket. Talán nem is értették.

Péter vallomása ismerős: Te vagy a Messiás, a Krisztus! Te vagy az Isten Fia! Jézus megdicsérte, fölmagasztalta. Péter történetéből tudjuk, hogy utána Jézust megtagadta. Jézus jövendölt is Péternek. Ha majd megtérsz, akkor megerősíted Testvéreidet! Ilyen az ember!

Veszítettünk! Vereséget szenvedtünk Péterrel együtt, amikor Jézus fölmérte azt, hogy a tanítás igazából falra hányt borsó! Ismerik az igazságot, a tanítást és nem lesz belőle élet!

Jézus tisztában volt az apostolok gyengeségével, Péter gyengeségével is. Jézus fölmérte azt, hogy hagyjuk abba a tanítást! Lehet, hogy Európában is abba kellene hagyni a tanítást? Egyre kevesebben hallgatják. Jézus az Isten gondolatát fejezi ki számukra: Megyünk Jeruzsálembe, ott az Emberfia szenved, elárulják, megölik, de ezzel kifejezi Isten szeretetét az emberek iránt.

Az Isten elkötelezettségét az emberek felé, ez csak elér a lelkükhöz! Akkor mondja Péter: Uram! Ez nem történhet Veled! Vagyis Péter istenképe - amely Jézusban megjelent - hamis volt. Ez nem történhet Veled! Péter úgy gondolta, - ahogy általában az emberek, pedig előtte milyen csodálatos vallomást tett – hogy Jézus életéhez nem tartozhat hozzá az áldozat, a szenvedés, ő Isten! Ő oldja meg az emberek problémáit. Nem egy szenvedő Isten!

Szenvedő Isten nem kell az embereknek. Hatalmas Isten kell, dicsőséges Isten kell. Isten akkor hatalmas, akkor dicsőséges, ha az emberek szenvedését, gondját-baját elveszi.- Péter így gondolta. Jézus ezért mondja neki: Távozz tőlem sátán, mert emberi módon gondolkodsz, nem úgy, ahogy az Isten! Isten úgy gondolkodik, ha valami megérinthati az ember szívét, akkor az az érte hozott áldozat! A szeretet, amit megtapasztalhat Istentől, megtapasztalhat a másik embertől. Ha ez se érinti meg az emberek szívét, akkor vége az életnek.

Jézus mindezek ellenére hitt abban, hogy Péter előbb-utóbb rájön arra, hogy ki is Jézus! Péter rájött akkor, amikor Jézus szenvedett értünk, amikor meghalt értünk, amikor új életre született értünk Isten erejéből és hatalmából. Jézus az új világot kezdte építeni, azt a világot, amely az Isten szeretetére és az ember szeretetére épül.

Sajátos a helyzet ma Európában, Magyarországon. Azért mondunk újra és újra Európát, mert Európa a keresztény földrész. Az összes többi földrész számára a kereszténység nem azt jelenti, amit Európa számára jelent, amely példakép volt. Missziója bejárta az egész világot a keresztény üzenetével. Ami kereszténység van a többi földrészen, az Európából indult el.

Azért mondtam az első szóval azt: Vereséget szenvedtünk! Európa vereséget szenvedett, a magyar nép vereséget szenvedett, a keresztény Európa és a keresztény Magyarország! Még mindig nem látjuk, hogy áldozatait vagyunk a liberális kapitalizmusnak. Annak az ostoba ígéretnek, hogy termelj és fogyassz. Az emberek szívesen fogyasztanak.

Ma egyre inkább tapasztaljuk, hogy az emberek a termelésre egyre kevésbé akarják adni az energiájukat. Ahhoz, hogy annyit fogyaszthasson az ember, amennyit szeretne, ahhoz annyit kell dolgoznia, - nyolcórás munka nem elég ehhez – tizenöt órát kell naponta dolgozni, ebbe előbb-utóbb tönkre megy az ember. Ma még mindig ennek vagyunk az áldozatai!

A keresztény Európa ennek lett az áldozata! Fölcsereztük a keresztény értékeket ezzel a liberális kapitalista ígérettel. Gondoljanak csak a különböző reklámokra. Mindenki győz! Olyan reklámokkal telítik az egész világot, természetesen Európát, Magyarországot is, ahol mindig, mindenki győz. Arról nem beszélnek, hogy ennek mi az ára!

Egyáltalán mit jelent a győzelem? Gazdag lesz? Sikeres lesz? Híres lesz? Elég? Vagy gondoljunk a választásokra, a választási ígéretekre. Mindenki győzelmet ígér. Amikor járják azok a világot, adott esetben az országokat, akik az ország vezetői szeretnének lenni, minden

csak az ígéretről szól. E világi ígéretről! Mintha elfelejtenék azt, hogy az embernek nem elég az, amit megesszik. Az embernek nem elég az, amibe öltözködik. Az embernek nem elég az, hogy palotában lakik, csodálatos otthonai vannak. Nem elég!

***Az ember igazi lehetősége a másik emberrel való kapcsolat!
Ennél kevesebb nem elég az embernek!***

A kapitalizmus, az ígéretek világa, a demokráciát is mondhatjuk. A kijelentés, hogy nincs jobb a demokráciánál. Van! Mi a demokrácia? A görög demokráciában az emberi közösség, a démosz, a nép fölismerte azt, - ez a nép hivatása – hogy olyan helyzetet teremtsen, amely helyzet mindenki számára emberhez méltó körülményeket akar létrehozni. Ez a demokrácia.

A demokráciával kapcsolatosan a görögöknél Arisztotelész azt mondta: - mindent eltorzítunk mi emberek - A proletárok féktelen tobzódása a demokrácia. Most akkor hol vagyunk? Itt tartunk? Ez a Péteri tagadás világa. Ez Európa világa. Ez Magyarország világa. Ott hagytuk az értékeket és Jézust! Jézus azt az utat kínálja fel nekünk újra, amit a tanítványoknak kínált föl, ami a keresztény Európa volt, ami a keresztény Magyarország volt!

***A kérdés az, hogy van-e bennünk annyi lelki készség,
hogy új világot akarjunk építeni?***

Ilyenkor mi mindig a hitbe kapaszkodunk. Mit ér a hitünk? Legyünk őszinték, ez a hitünk, amit meg tudunk mutatni ma Európában? Amit meg tudunk ma mutatni Magyarországon? Ez a hit? Lefokozom magunkat, nekem elég az, ha Jézus becsületességéről kezdünk gondolkodni. Legyünk becsületesek, Jézus nagyon becsületes, amikor föl kínálja az embereknek az új utat!

Legyetek áldozatkészek! Vegyétek föl a kereszteteket! Isten nem azért Isten, hogy levegye vállatokról a kereszteteket, megszüntesse a szenvedést, a betegséget, a gondokat-bajokat. Isten azt az utat mutatja, hogy egymást a szenvedésben se hagyjuk el, a betegségben se hagyjuk el, a gondok közepette se hagyjuk el, mert egymásra van szükségünk.

Ezt a becsületes Jézus kínálja fel! A becsület nem etikai fogalom csupán, a becsület minőség! A becsület azt jelenti, hogy mögötte olyan értékek vannak, amelyek mindennél fontosabbak az ember számára. Olyan fontosak, hogy akár az életüket is mérik ehhez. Ezekért az értékekért még akár az életüket is kockáztatják. Jézus egyértelműen beszél, becsületes!

***Jézus azt mondja:
Aki, utánam akar jönni, aki, hozzám akar tartozni,
az vegye föl a keresztjét!***

***Ez azért fontos, mert ez az Isten útja a mi világunkban!
Ez azért fontos, mert ez a szeretet útja!
Ez az önfeláldozás útja!
Nincs más út!***

Másképp nem tudunk egymással összetartozni!

Tanuljuk meg ezt az Istentől, aki értünk Emberré lett, aki értünk szenvedett, aki értünk föláldozta az életét. Minden szentmise ezt a titkot jeleníti meg! Ez azt az ajándékot adja az embernek, hogy van értelme az életének! Gondoljunk csak arra, hogy az énekeinkben is ezt énekeljük: Hadd legyünk mink is tiszták, hősök, szentek! Kikről énekeljük ezt?

Azokról énekeljük, akiknek olyan értékek vannak a birtokukban, a kezükben, amiért még az életüket is odaadják! Ez az út az, ami mindenki számára csodálatra méltó! Nem régen ünnepeltük Szent Maximilián Kolbe Atya napját, aki az életét ajándékozta oda azért, hogy egy ember tovább élhessen. Csak így tudunk egymásnak életet ajándékozni, másképpen nem!

Az új hitszemlélet, - így is mondhatnám - az evangéliumi szellem, a krisztusi szellem! Gondolják el, 1989-ben a washingtoni nyilatkozat mit mondott ki? Ez a tragédiája a világnak! Liberalizálj. Deregularizálj. Privatizálj. Ezt ajánlotta a washingtoni nyilatkozat az egész világ számára. Liberalizálj, semmi korlát ne legyen, azt tehetsz, amit akarsz. A regulákat elsöpörni, mindenki azt tehet, amit akar. Nincs előírás, nincs törvény, nincs korlát. Privatizálj, ezt jól átértékeltük a rendszerváltozáskor. Az egyéni érdek számít és semmi más. Az evangélium szellemével szemben a washingtoni nyilatkozatban ezt ajánlották a világnak.

***Jézus egészen mást ajánl,
az evangéliumi szellemet, ami az Isten igazsága!***

Minden szeretet forrásának az igazsága! Az önátadás, az önmagunk feláldozásának az útja egymásért! Nincs más út! Vannak önkéntes nagylelkű emberek. Kik az önkéntes önfelajánlók? Akik mernek házasságot kötni. Nem lehet házasságot kötni e nélkül a szellemiség nélkül. Tessék körülnézni. Párok vannak, társak vannak, próbaidők. Ha összejön, akkor maradunk, vagy. egy ideig maradnak, aztán jöhet a következő kísérlet.

Ilyen szellemiségre nem lehet életet építeni! Tegnap eskettem egy nagyon kedves fiatal párt. Túlcsordult a szívem, legalább száz fiatal házaspár volt ott és ötven, hatvan egy és öt év közötti kicsi gyerek. Mire született az ember? Önátadásra és elfogadásra, e nélkül nincs alapja az életnek. Ezek az önkéntes önfeláldozók, akik mernek házasságot kötni, egyre kevesebben.

Fiatal papkoromban megdöbbenve találkoztam először azzal, hogy Amerikában szerződést is kötöttek sokan a házasságkötéskor öt évre, tíz évre. Aztán vagy újrazzák, vagy vége a szerződésnek, jöhet egy új. Tessék egyszer végiggondolni, hogy miben élünk? Önkéntes felajánlók az édesanyák. Aki nem szül, az megtagadja az életet. Önkéntes áldozatot hozók az édesanyák. Önkéntes áldozatot hozók az édesapák, akiknek olyan tetteik vannak, amit nemcsak azért végeznek, mert pénzt kapnak.

Ehhez képest a kommunista szombatok is jobbak voltak. Olyan sajátos együttműködések nyilatkoztak meg, amiket – őszintén megmondom – visszasírhatunk, bár sok mindenért nyilván nem. De ez érdekes példa. A kérdés az, hogy új kereszténységet akarunk-e? Krisztusi kereszténységet akarunk-e? Evangéliumi szellemiségű kereszténységet akarunk-e? Vagy azt a babonás istenkapcsolatot, ha bajban vagyunk, akkor esedezünk, hogy segíts Uram! Ha nincs bajunk, akkor elfelejtjük az Istent! Ez fundamentum nélküli nem keresztény élet.

Eljött az idő! Úgy tűnik, hogy tőlünk nyugatra már nincs mentség. Mi magyarok még reménykedhetünk, de a reménykedés nem elég. A kérdés az, hogy hiszünk-e abban, ahogy Péter is megtért, mi is megtérhetünk, életünket evangéliumi értelemben értelmezzük és fölismerjük azt, hogy egyetlen értelme van az életünknek, egymásnak elajándékozni!

***A másik ember életét elfogadni
és ebben a titokban fölragyog az élet értelme!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

***Most azért imádkozzunk,
hogy a lelki újjászületésünk megvalósuljon!***

Kedves Testvérek! Most nem azokról van szó, akik istentagadók, akik elhagyták már az Egyházat, Istent és a keresztény közösségeket. Azok már a maguk útján járnak. Azokról van szó, akiknek lehet hamis istenképük. Ilyen hamis istenképe csak annak lehet, aki sokat hallott már a keresztény igazságokról. Ha Péterrel együtt újjászületünk, akkor van remény arra, hogy új alapokra épül az új kereszténység, az új Magyarország!

Rajtunk múlik! Imádkozzunk!

Mi Atyánk...

Könyörögjünk

Mennyei asztalod kenyerével tápláltál minket Istenünk, kérünk, a szeretetnek ez a tápláléka erősítse szívünket, hogy testvéreinkben neked szolgáljunk Krisztus, a mi urunk által. ***Amen***

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Isten áldása segítsen bennünket abban, hogy a krisztusi útra merészkedjünk. Ehhez az emberi szív bravúrára van szükség, elajándékozni az életünket és elfogadni egymás életét! Erre a pozitív élményre minden embernek szüksége van. Gondolkodjunk el azon, hogy az önkéntes áldozatvállalók nélkül összeomlik a világ.

Ha nincsenek házasságkötések, ha nincsenek anyák, akik gyerekeket szülnek, ha nincsenek apák, akik a családjukért élnek és a közjóért áldozatosan tevékenykednek, ha nincsenek ápolók, akkor összeomlik a világ! Azzal keveset foglalkozunk sajnos, hogy a keresztény családesházmény eltűnt, talán a legfontosabb! Azzal szinte nem foglalkozunk, hogy eltűntek az ápolók! Senki nem akar betegeket ápolni.

Ezek a szélhámosságok, hogy fizetnek, mennyit fizetnek, nem fizetnek. Nem ilyen kérdés ez. Fizessék meg mindenkinek a munkáját, de az életfelfogás nem pénzfüggvény. Az életfelfogás életszemlélet kérdése! Így is mondhatnám ezzel a krisztusi új gondolattal: becsület kérdése! Olyan értékek birtokában vagyunk, amikért még az életünket is kockáztatjuk!

***Új világot kell építeni,
ha meg akarunk maradni!
A Jóisten segítsen bennünket!***

+ Á L D Á S +